

tembrom aktiviralo. 5. Podržavljenje severno-zahodne, južno-severno-nemške in državne železniške družbe. 6. Predloga o zavarovanju za starost in onemoglost. Morda predloži vlada tudi jezikovno postavbo za Češko. Vso to delo naj bi državna zbornica do 31. decembra rešila. Vlada zahteva tedaj veliko zaupanja. Ali važne stranke ne gojijo posebno veliko zaupanja do te vlade, ki je uresničila brez postavne zbornice srbsko trgovinsko pogodbo. Bodedo videli!

Štajerski deželni zbor se je sešel 15. t. m. Poslanec Ornič je poročal v imenu deželno-kulturnega odbora o predlogih glede reguliranja vodnih tokov v okrajih Slovenska Bistrice in Ptuj. Sklenilo se je: deželnemu odboru se naroči, da izvrši potrebna predela, da se določi, na kakšni način in s približno kakšnimi stroški bi se zamogla izvršiti primerna melioracija. Prvaški dr. Hrašovec se je pritožil, ker deželni odbor ni hotel podeliti prvaškemu planinskemu društvu neko podporo. Tudi je zahteval, da mori v Feldhofu pravilno slovensko govorijo. Deželni odbor je predložil davčni material za deželno volilno reformo. Velikansko delo je bilo potrebno, da se je nabralo ta material. Takega dela se še ni izvršilo v nobeni kronovini. Glede vpeljave tobačnih nasadov na Štajerskem je finančni ministerstvo naznanilo, da ni v položaju, da bi poskuse z nasadi tobaka dovolilo, ker bi imelo kmetstvo ljudstvo od tega preje škodo nego dobiček (?) Deželni odbor je tudi predlagal, da se dovoli za razstavo rokodelcev v Gradcu še 6000 kron.

Koroški deželni zbor so otvorili 15. t. m. Deželni odbor je predložil proračun za l. 1909. Potrebščine znašajo 5.227.707 kron.

Srbski veleizdajalci. V Zagrebu se je zopet celo vrsto srbskih veleizdajalcev zaprlo. Našlo se je pri njih srbske zastave, slike revolver-kralja Peterčka i. t. d. Ti veleizdajalci so "bratci" naših prvakov.

Ali naj pošljamo svojo deco v nemško šolo?

Vi ljubi stariši, ki stojite pred odločitvijo, v katero šolo naj pošljete svojo deco, imate pač težki položaj! Kar tepejo se za vaše otroke in se jih hoče pridobiti za to ali ono šolo. Kdor ima mladino, ta ima bodočnost! Tako se čuje bojni klic na obeh straneh. Ali ravno ta boj vas naj poudči o pomenu odločitve, pred katero stojite. Vprašate se: Ali naj pošljemo svojo deco v nemško ali slovensko šolo? Odločitev o temu vprašanju pomeni odločitev o bodoči sreči in nesreči vaše dece, katera vam je ljuba in draga. Zato se ne smete pustiti zapeljati od praznih besed, temveč morate mirno in resno premisliti, katera šola bode zagotovila vašim otrokom boljše napredovanje, katera šola pomeni bodočo srečo vaših otrok.

Nemški jezik govori danes skoraj 80 milijonov ljudi, z njim se pride po celem svetu naprej, ne samo na Avstro-Ogrskem, temveč tudi v veliki Nemčiji, na Ruskem, v balkanskih državah do globoko v malo Azijo, na Kitajskem in Japonskem, v Afriki itd. V severni Ameriki stanuje nad 12 milijonov Nemcev, v južni Ameriki se nahajajo čisto nem-

ške kolonije. Nemške barke plovejo danes po vsakem morju, nemška trgovina in nemška industrija objemata skoraj celi svet.

Slovenski jezik govori le kakih 2 milijona ljudi, slovenščina je omejena na malo pokrajino, ki pa ima dovolj prebivalstva in je napolnjena z vsemi stanov.

1. Kdor hoče v industriji, v trgovini in prometu naprej priti, mora nemško znati. Skandal o cestnih cevih v Pragi je imel to dobro stran, da je dokazal onemoglost industrije tistih, ki so največji nasprotniki nemške šole. Na Francosko morajo fanatizirani mestni očetje v Pragi iti, da 200.000 K morajo čev dražje plačati, ker bi morali drugače "nemške čevi" kupiti. Ali se more brezpomembnost Češke industrije bolje dokazati nego s tem dejstvom? Slovenske industrije pa sploh ni. Največ velikih industrijskih podjetij, ki so skoraj izključno (9/10) v nemških rokah, zahteva v interesu urejenega prometa od vseh nastavlencev odhodno spričevalo nemške ljudske šole. Znanje nemščine pomeni torej hitrejše napredovanje na gospodarskem polju. Otroku, ki govori nemški jezik, je celi svet odprt; vbogi otrok, ki razume le slovensko, je določeno za mali krog, v katerem najde težko svoj napredek, ker ima preveč tekmecev.

2. Kdor hoče pri vojaštvu naprej priti, mora nemško znati. Naj vam vaši sinovi povejo, kako hitro postane pri vojaštvu tisti korporal ali podčastnik, ki zna nemško, in kako težko živi tisti kot navadni vojak skozi 3 leta, kdor ne zna nemško.

3. Država zahteva od svojih uradnikov znanje nemškega jezika in mora to zahtevati, ker bi bilo drugače redno državno gospodarstvo nemogoče, ker morajo kolesa tega velikega podjetja eno v drugo složno segati. Kdor hoče v državni službi naprej priti, mora nemško znati.

4. Otroku, ki obišče nemško šolo, otvori se največji zaklad, ki ga dobiš na polju kulture. Otroci prihaja v krasno palačo nemškega pesništva, na kateri so zidali Walter von der Vogelweide, Hans Sachs, Lessing, Herder, Goethe in Schiller; njemu zazvenijo nesmrtni pesni Bacha, Mozarta, Richarda Wagner; otrok se seznani s krasnimi iznajdbami nemškega duha, od umetnosti knjižotiska, katero rabijo danes vsi narodi in katero je iznajdel Nemec Gutenberg, pa do najnovejšega duševnega čina, iznajdbe zračne barke grofa Zeppelina, skratko, otroku se odpre pokrajina kulture, ki stoji visoko nad ono vseh drugih malih narodov.

Ali ni to dovolj vzrokov, ki vas naj pripravijo do tega, da pošljete svojo deco v nemško šolo?

Šovinistični sovražniki nemštva vam pa pravijo, da postane slovenski otrok duševno pohabljen, ako obišče nemško šolo. Ta trditev je težka razžalitev vseh onih Slovanov, ki so obiskovali nemške šole in niso trpeli nikakoršne škode na svojem duševnem razvitku, temveč so danes v najlepših službah. Mnogo slovenskih poslancev je obiskovalo nemške šole in niso postal duševni pohabljeni.

Ako hočete pravo mnenje slovenskih prvakov o pomenu nemške šole poznati, potem ne sodite po zvanečih praznih besedah, s katerimi vam hočejo nemško šolo slabo narediti, temveč po dejanjih. Največ slovenskih prvakov so sami nemške ljudske šole, nemške srednje šole in celo nemške visoke šole obiskovali, oni pošiljajo svoje otroke v nemške penzionate, ker poznajo pomen nemške izobrazbe. Ali široki masi ljudstva hočejo pripovedovati, da se ne rabi nemško šolo. Ljudstvo naj ostane neumno, nevedno in obnemoglo, da ga zamorejo bolje zatirati.

Ljubi stariši! Vi hočete, da se bode vaši deci boljše godilo nego vam samim, — zato jo pošiljajte v nemško šolo!

Dopisi.

Brezno ob. Dravi. Na infamijo "Nar. Lista" od 3. t. m., v katerem se govori o neke veselici, ki bi se bila baje vršila v Breznu, kar pa ni res in tudi nikoli ne bo, inam, kar se tiče

moje osebe, sledeče izjaviti: Tisti ljudje z mokrimi ušesi, ki se predrzno in postopijo v svojem neumnem listu mene podučevati, kaj naj storim v lastni hiši, to so tisti ljudje, ki pridejo vsako leto na brezniško občino mlo prosjačiti, da jim podpišem ubožno spričevalo, to so tisti ljudje, za katere jaz davke plačam, da se lahko brezplačno učijo na različnih šolah, in potem v počitnicah doma pokažejo, kaj so se naučili od majke Slavije. Na njihovo neslano grožnjo, da moje krème ne bodo obiskovali, odgovorim zdaj enkrat za vselej, da za obisk takih ljudi presneto malo maram, ki še dveh kron ne zmorejo, da bi si plačali vojaške takse. To si zapomnite vi, Pacherniggovi konsorti e tutti quanti. Brezno, dne 15. septembra 1908.

And. Wezonig.

Iz Stoperc. Priljubljeni naš "Štajere", moramo vam naznaniti, da smo dobili v Stoperca novega mašnika v pomoč bolanega g. Andreja Keček. Vidi se pa na tem gospodu, da bi bil dober in priden duhoven, kakor se kaže, ker je iz bližnjega kraja doma. Pa bojimo se za njega, ker je dobil tovariša, nam neprijetnega Kečeka, ki je svetu že poznan. Politični popi bodo obnoreli in tudi vsi njegovi privrženci. Naš Keček je povabil mladeniški shod 26. julija v Mariji Loreti in potem sv. Florjani, da jih tam nekaj poudči. Pa to mu še ni bilo zadosti; peljal je neprevidna dekleta zopet 8. septembra t. l. k sv. Križu tik Slatine na shod. Drugače bolan in sedaj pa je urno stopal pred deklicami, ni se bal, da bi se bil spoteknil in na blažene ustnice padel, pustil si je še regimentno zvonitico, da odhod tako, ko bi bili zvonovi njegova last. Naprednjaki dvomijo o temu in pravijo, da si bo menda g. Keček povabil na shod male volke in telice, da jih nauči po farovski gestu hoditi in doiti. Mladim dekletam pa mi svetujemo, da naj nikakor več ne hodijo na shode; če dobi takšna dekleta naprednega moža, bo moral mož marsikaterokrat s palico potegniti po hrbtu, to pa zato, ker bo imela špicast jezik, od farške strani nabrušen. Opazovalec.

Žiže. Predragi mi "Štajere", prosim te sprejmi od nas Zicanov par vistic, ker veliko te ne bomo nadlegovali. Mi kmetje nimamo zato čas, kakor dopisatelj "Domovine", katerega vsi dobro poznamo; on bi rad nekaj mirne Žiže komandiral, pa ne plača vinarja davka za nas. Pusti nas vse pri miru, če mi druge pri miru pustimo. Z g. nadučiteljem smo bili prav zadovoljni, če ravno pravi dopisun, da je starega kalibra; učili so pa dobro. Ker se sliši, da pride na nadučiteljevo mesto g. Čuček, to mi dopisunu po volji, ker ni g. Čuček liberalni; mi smo zmiraj bolj zadovoljni z naprednim učiteljem, kakor z liberalnim. Dopisatelj "Domovine", mi ti svetujemo, da miruješ in mirne Žiže v pokoju pustiš, ker so bolje zavedn kakor ti!

Iz Črešnic-Dramelj. Župnik Ogrizek, večni tožitelj! Temu strastnemu zvijaču nemirnežu se je že večkrat očitalo, da pride še vse njegovo obrekovanje, obdolženje, krive tožbe, laži i. t. d. na svitlo, katere je on svoj čas učinjal, ter na oblastnjaje, sodnje in v klerikalne časnike pisaril, ako on od prestrastnega obdolženja in toženja ne odneha. A vse zaman. Ker tedaj ta predrzni Ogrizek tega ne opusti, temveč tožari in obdolžuje naprej in naprej, in sicer med drugimi tistega učitelja, katerega že on to peto leto brez konca in kraja za: "umobolnega, na pameti bolanega, s kolesci v glavi zmešanega, znorelega, za daljni uk in občevanje nesposobnega" i. t. d. ustno in pismeno na vse urade in časopise razglašuje, se vpraša: Ni-li to največja peklena hudobija, človeka po eni strani za "znorelega" i. t. d. razglaševati, da še celo c. kr. sodnijo Konjice k preiskavi siliti in to v časnik pisati, a po drugi strani pa ravno tistega na vse kraje in načine zopet dolžiti, tožiti, uničevati in še druge hujskati! Ta brezmejna ostudna strast prišla je tako daleč, da se je vse Ogrizekovo dejstvo in obnašanje v Črešnicah od celih 11 let c. kr. namestništvu v Gradec in sedaj c. kr. ministerstvu na Dunaj v preiskavo predložilo. Mogoče da še pride na najvišje dvorno sodišče. Tako dela sebični strastnež, ki hoče po vsej sili se svojim čelom vsaki zid pribiti in pri vsem svojem farizejskim obnašanjem kot sam nedolžni svetnik in angel veljati in se svetiti. Ni-li to najnesramnejša farizejska hudobija, čez svojega

»Ali se ne more temne možice napoditi?»

Otroci, ti temni možici so postali zdaj debeli in mastni in mogočni...

»O, to nič ne del! Kadar postanemo mi veliki in močni, pobili bodedo vse te temne možice in zrcalo bodedo gotovo našli!»

Vi dobri, ljubi, neumni otroci...

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

»Moje upanje so kmetje in meščani. Kaj bi dal na kričanje in frazerje! Ti še niso nikdar nobene države rešili, pač pa že uničili. Kmetje in meščani so ustanovljali države, pospoševali blagostanje, napravili kralje velike in vzdrževali vse stanove. Ako ne izvršijo kmetje in meščani več svoje olžnosti, potem je konec z menoj in z vami!»

Napoleon I. po bitki pri Leipzigu.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

bližnjega zaraditega izmišljotine, obrekovanja, laži kovati, ter njih oblastnijam, sodnijam dopošljati, da bi ga s tem ob službo in kruh spravil, in sicer edino zato, ker ta svojega tilnika pred duhovnikom Ogrizekom, uklonil in se po njegovih preneumnih ukazih ni ravnal in to storiti nikakor ni mogel! A ker Ogrizek s tem svoj hudoben namen še ne doseže, nahujška in zapelja k hudobiji črni vesti celo župnijo, ter hoče na vsak način svoj hudoben naklep doseči (celo med krščanskim pravilom) to je bližnjega ob službo in kruh spraviti, po mogočnosti učiniti in navrh ga še po časnikih za „steklega psa in steklega sovražnika našega kmeta“ imenuje. — Sv. pismo, imenovano Ecclesiastik, knjiga Tegus Sirah v 34. poglavju, 25. in 26. vrsta pa se glasi: „Kruh ubogega je življenje ubožega; kedor tega ob kruh spravi, je morilec!“ Potem: „Kedo istega človeka, (siromaka) kruha oropa, ki si ga je v potu svojega obraza prislužil, je enak tistemu, ki je svojega bližnjega umoril!“ — Toraj nedolžni svetnik Franc Ogrizek, odgovori: kedo je po sv. pismu „morilec?“ in kedo je svojega „bližnjega umoril?“ —

pa dobi tudi dobro čtivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimpreje naročijo na

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Pošiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po poštenem povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetijski napredni koledar.

Boj proti nemški šoli v Hrastniku.

Piše se nam z dne 10. septembra 1908 sledeče:

Danes ponoči se je pri nas plakato v stoterih izvodi na vseh mogočih krajih prilepilo. Ti plakati so imeli sledečo vsebino:

„Slovenskim staršem! Najrši greh, da, zločin store starši, ako pošiljajo svoje otroke v tujo šolo, kjer ni učni jezik naš mili jezik slovenski. Slovenske otroke v slovenske šole! V tuji (nemški) šoli se izgubi slovensko dete popolnoma, otopi duševno, pravno in narodno! Ne nauči se ničesar: niti tujega niti materinega jezika; za življenje potrebnega ne pridobi ničesar, saj ne razume, kaj razlaga učitelj. Prava vzgoja in izobrazba je mogoča le na podlagi materinega jezika. Slovensko dete spada v slovensko šolo! Kdor bi otroku zadal rano na roki ali nogi, bi bil zločinec. Toda še veliko večji greh je, ako dajo zaslepljeni starši svoje otroke mučiti in trpinčiti v šolo, katere učni jezik je nemški, in ne v šolo, katere učni jezik je slovenski. Težje se pregreši nad svojimi otroki, težje se zagreši nad svojim narodom, kdor še vedno pušča v nemar pravice svojega materinega jezika. Slovenska deca spada v slovensko šolo! Zatorej izvršuj vsak svojo narodno dolžnost, poučuj z vsemi sredstvi usmiljenja vredne, zaslepljene starše, ki bi hoteli pri novem vpisovanju zopet privedi nevedno in slabotno dečo v drugo šolo, kakor v slovensko, ki bi zopet hoteli dati mučiti in uničevati svojo dečo na duhu in telesu! Prav posebno prosimo starše, da po nobeni ceni ne vpišejo otrok v šulvereinske šole, kjer bi se navzeli sovraštva do slovenskega jezika. Slovenski otrok spada v slovensko šolo in nikamor drugam!“

K temu naj sledeče opomnimo: Hrastniške šolske razmere so bile svoj čas, kakor je splošno znano, take, da so se starši sramovali, ker se njih otroci niso ničesar naučili in so se celo pokvarili ter nahujkali. Temu se je moralo odpomagati. Z velikimi težavami se je torej nemško šolo ustanovilo, da se preskrbi vbogi deci primerni poduk in se ji da prilika, da si zasluži enkrat boljši kruh. Brez vsake agitacije se je vpisavalo v nemško šolo toliko otrok, da se jih je moralo mnogo zavrniti in da se je moralo letos še tretji razred narediti. Surovi, zahrbtni nasprotniki seveda od te ure naprej ni imel miru. Z najpodlejšimi in najsurovejšimi sredstvi (kakor so to i današnji plakati) je napadal šolo, — to šolo, ki se ne peča z nobeno politiko, temveč ki se briga edino za najvišji cilj vzgoje in izobrazbe. Višek nesramnih napadov si je seveda zopet naš „splošno priljubljeni“, od svojih slovenskih kmetov nagnani paša Roš privoščil. Le-ta je stavil v občinski seji predlog, da se naj v hrastniški slovenski šoli nemščino goji; ta predlog je bil tudi sprejet. Čudimo se zelo temu postopanju padlega moža, to pa tembolj, ker ostane v vseh ostalih šolah občine Trbovlje stari poduk. Gospodje hočejo nemški šoli konkurenco narediti in drugega nič. Ko bi postali vladarji situacije, bi izbacili popolnoma nemški poduk, kakor so to že storili. Roš in podrepaniki ne znajo drugače nego s hinavščino delovati! Sicer pa naj bode temu Rošu naznanjeno, da ne čutimo ničesar o neprijetnih razmerah, ki so baje po njegovi izpovedi nastale.

Nasprotno; odkar obstoji tu nemška šola, je počutimo zelo prijetno; to so rekli tudi kmeti, ki so pravi Slovenci. Upamo tudi, da se ljudje, ki s takimi lopovskiimi sredstvi ne bodejo dali prestrašiti in odtegniti od pota, po katerem zamisljujejo podati svoji deci boljše bodočnost. Ako jdenarj pa kaj gimpeljnov, ki bi se dali od Roša zaneskajljati, pa naj le grejo na lim...

K temu dopisu opomnimo še sledeče: Anedelj je Roš res izgubil zadnji sled sramote? Ali vstave, da so ga lastni pristaši vrgli iz županskega prestola? Ali ne ve, kaj mu je „Štajer“ svečas predbacival? Očisti se, Roš, in — molči! Tjatu molči, kajti drugače izveš še kaj!

Novice.

Resnična beseda. Od katoliških duhovnikov pisani list „Das zvanzigste Jahrhundert“ prinese pred kratkim članek, kateremu posnemamo sledeče: „Vsed večnega jerebstva ostane polovica katoličanov celo svoje življenje nedoletna. V tem tiči raztresenost in slabost katoličanstva. Zato se je v klerikalnih krogih vedno le o napadih na vero govorilo; nikdar pa se ni iskalo vzroke tam, kjer se resnično nahajajo, namreč v — pomanjkanju značaja. Ničesar se ne stori, da bi se izobrazilo značaj. Odgovornost zato imata pač katehet in spovednik. Tako čujemo vedno le kaj o prostozidarijih ali brezvercih kot viru vsega zla; ja zakaj pa je toliko duhovniških zavodov in jezuitskih vzgojevališč, ako ne morejo svoje ovčice pred nevarnostjo obvariti? In ravno v deželah, kjer kar mgolgi od redovnikov — na Španskem, Francoskem, Avstrijskem in v Italiji — se je njih vzgojevalni zistem najmanj obnesel in so se odprla brezverstva vrata. V teh deželah se pusti otroke v starosti od 7 do 8 let že h sakramentom pri nezadoščujočem znanju in 2 do 3 letni otročiče se dostikrat že birmo (kar se resnično na Tirolskem godi), ker misli ljudstvo, da čimveč sakramentov ima dete v slučju smrti, tembolj zanesljivo pride v nebesa, pa če potem kaj razume ali ne. Napake v značaju, kakor laž, ovadustvo, hinavščina, strupenost se od katoliških duhovnikov ne graja toliko, kakor zamudo maše, molitve rožnega venca. Seveda, v mladosti navajeno, v starosti storjeno, — in tega, kar se Janezek ni naučil, tega se i Janez ne bode naučil.“ — Tako piše katoliški duhovnik v katoliškem listu. Mi podpisemo ta članek z obema rokama. Večini duhovnikov je več za politiko nego za pravo versko vzgojo!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nesramne laži trobijo zdaj prvaški listi, bolje rečeno prvaške smrdljive cunje po svetu. Ptujčani so zdaj nakrat samo „razbojnik“, „tolovaji“, „ubijalci“ in bogve kaj še vse. Vraga, res je že, da se je teplo in sicer na obeh straneh. Ali kdo je temu vzrok? Vendar nikdo drugi nego prvaški hujskači, ki so hoteli prelivanje krvi. Sploh pa naj prvaki pomislijo svoje junaške čine v Ljubljani. Ali niso tam par posameznih Nemcev brezsranno z nožmi napadali? Ali niso v kazino na nemške ženske streljali? In to pod zaščito bivšega agenta Hribarja! Sploh povemo enkrat za vselej: prvaški kranjski hujskači nimajo na Štajerskem ničesar opraviti. Zdjaj pa hočejo prvaki z gorostasnimi lažmi opehariti javnost, kakor so opeharili duševno vboje svoje petolizce. Najpodlejša laž je pač ona o romarskem križu. Prvaške cunje lažejo namreč, da so ljudje na kolodvoru napadli dole romarje, jim vzeli križ itd. Naš urednik Linhart je bil takrat ravno poleg in on ter stotero drugih prič lahko s prisegom pred sodnijo dokaže, da ni nikdo križa niti dotaknil. Nasprotno: Linhart in drugi so stopili tja, da bi vsakomur branili, napraviti kakšno neumnost. Tudi nobeden romarjev ni bil tepen. Saj se vendar v, da se ni šlo proti slovenskemu kmetu, temveč le proti tistim fanatičnim, zločinskim hujskačem, ki hočejo ravno slov. kmetu kožo čez usesa potegniti. — Druga laž je, da se je zelo ragozniškemu Brenčiču iz žepa 260 kron. Brenčič ni nič izgubil, pač pa še pridobil; pridobil jih je namreč po buči za svoje brezvestno hujskanje. Zakaj neki bi nosil ta pretepač Brenčič 260 kron seboj? Dva revolverja je imel ta poštenjak seboj, to je res. 260 kron pa si

Št. Janž v Rožni dolini. Okrajni shod brambovcv se je tukaj vršil v nedeljo 13. t. m. ob obširnem obiskovanju. Udeležilo se je shoda 10 prostovoljnih požarnih bramb z 170 mož. Od šole proč so marširali združeni do „Spritzenhausa“, tam jih je pozdravil okrajni načelnik gasilcev g. Jos. Krasnik s slovesnem nagovorom, pri katerem se je tudi primerno spomnjal 60 letnega jubileja vlade našega presvitlega cesarja, ki je bil vedno prijatelj gasilnim društvam. Domači nadučitelj Anton Marinec se je zahvaloval prebivalstvu za prijazni sprejem in oklanje vasi ter požarnim brambovcem za obširno obiskovanje. Deželni načelnik Jožef Berger, ki je prihitel iz Celovca, da obišče tovarise v Rožu, je bil burno pozdravljen ter je pozdravljal vse udeležence z lepim nagovorom. Prijazne zale deklice so metale iz okenj pušcelce in rože ter znani Svecani so prav „flisek“ godili. Gasilna vaja je pokazala, da je St. Janška bramba prav dobro izveščana. Deželni načelnik je to javno pripoznal. Pri „Obiju“ se je potem vršila seja zastopnikov. Pri „Tišlarju“ pa je bila veselica. Prav zadovoljni so se vračali tuji brambovci domu.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide i letos naš

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodejo sodelovali. Priobčili bodedmo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bodedmo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stoje razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bodedmo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodejo podale zanimive slike iz ljudskega življenja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarij, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzobjavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetijski koledar“. Viskost cene ne bode občutno preseгла lansko. Velikost pa bode prekosila lansko in ravno tako bode vsebina še večja ter izboljnejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetijski, obrtniški ali delavski hiši

naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato